
TOPONIMI U BARSKOJ OPŠTINI

Borislav Stojović

Onomatics researches in Bar's Community. Toponyms of geographical notions, names of regions, places, mountains, hills, rivers, springs, fortresses, islands, etc. Summary includes a part of already published suppositions of this field in using professional literature, as my contribution to this thematic.

Dr Radoslav Rotković, u svojoj knjizi *Odakle su došli preci Crnogoraca - Onomastička istraživanja*, pored ostalog, konstataju da „barski i ulcinjski areal nije adekvatno proučen“. To me podstaklo da objedinim dio već objavljenih prepostavki iz ove oblasti koje se odnose na Barsku opštinu, i da dam doprinos ovoj tematici.

Područje Bara

B A R - Slovenski naziv Bara se pominje od 12 v. i dovodi se u vezu s karakteristikama zemljišta u Barskom polju: močvarno zemljište, *baruštine*, te je od slovenske (indo-evropske) riječi *bar(a)m* nastalo njegovo današnje ime. Do novijih lingvističkih istraživanja, pretpostavljalo se da je ime nastalo od latinske riječi *Anti-barium*, ili grčke *Antibaris*, što označava njegov geografski položaj – nasuprot talijanskom gradu Bariju.

L O N D Ž A - Istaknuta zaravan u Starom gradu kraj crkve Sv. Đorđa, pod turskom okupacijom pretvorena u Sultanovu džamiju. Nazvana je tako po latinskoj riječi *loggia*, što znači terasa. Turci su ga smatrali mjestom za šednik jer je prekrasan vidikovac.

T A T A R O V I C A - Citadela, najviši dio Starog grada, služio povremeno kao zatvor. Naziv je dobila: a) po Niku Tataru, jednom od barskih zvaničnika iz vremena crnogorske knjaževine-kraljevine ili b) po turskoj riječi *tatar*, koja označava glasnika – poštara, obično na konju. Ovo je najbolje utvrđen dio Starog grada, vojni centar, moguće i centar veza.

K A Š Ć E L - Naselje odmah izviše Starog grada, uz turski vijadukt. Ime je dobilo po talijanskoj riječi *castello* = tvrđava.

K A J N A K - Vrelo izvire s lijeve strane rječice Bunar, pod istočnim zidinama Starog grada. Naziv odgovara istoimenoj turskoj riječi sa značenjem izvor, vrelo.

B U N A R - Brza i bujičava rječica kraj Starog grada. Ime je dobila po dubini kanjona i virovima, što iz njenog korita i kraj njega ima izvora, te liči na bunar.

R I K A V A C - Rijeka je produžetak rječice Bunar s pritokama, sjuruje se bučno k moru u vrijeme obilnih kiša. Po toj buci, rici, nazvana je tako.

S P I L E - Veoma visoka stijena iznad kanjona rječice Bunar. Nazvana je tako jer se u njenom podnožju nalazi ulegnuće nalik na pećinu. Naziv je po tal. *spila*= pećina.

BOKLI POTOK - Nosi otpadne vode kroz Stari Bar. Nazvan je tako po turskoj riječi *bokli*, što znači nečisti, zagadjeni, izmetine.

T U R Č I N I - Selo izviše Spila. Nazvano je tako po nekadašnjem vlastelinu *Turciju*.

BIJELA SKALA - Najniži prijevoj – prelaz preko planinskog vijenca Rumije, iznad Tuđemila, na koti 910 m. Nazvana je tako jer je uspon stepenast, a stepenica je talijanski *skala*. Put je od stijena, odnosno kamenja, vjekovima izlizanog stopama ljudi i stoke.

B E L V E D E R - Istaknuti predio prije ulaza u Stari Bar. Naziv je dobio po talijanskim riječima *bel vedere* = lijep pogled, što odgovara ovom vidikovcu.

SVETI VIĆ - Uzvišenje zapadno od Starog Bara, na kome je katoličko groblje. Nazvan po Svetom Vitu (Vidu) > Sv.Vić.

L I S I N J - Planina vis.1357 m između Bara i Mrko(je)vića. Ima vrlo stari naziv. Na mapi u Polablju zabilježen je toponim Lysin (Leussin), koji je prenesen ovamo.

L O V R I J E N A C - Uzvišenje južno od Belvedera, na kome je manje katoličko groblje. Nazvan tako po Sv. Lovrijencu, ili kraće Lovru.

P O D A - Selo pod strmim vrhovima planine Lisinj, na zapadnoj strani. Ime je dobilo po terasama zemljišta na kojem se nalazi, kao na nekom podijumu.

Z A L J E V O - Selo u pitomini, južno od St. Bara. Ime je dobilo po izdašnoj izvorskoj vodi za piće i zalivanje. Po obilnom *zalivanju* zemljišta nazvano je tako.

T O M B A - Selo jugozapadno od Zaljeva, k Volujici. Nazvano je tako po latinskoj riječi *tomba*, što označava neki značajniji grob ili nekadašnje groblje.

DŽ I DŽ A R I N - Ševero-zapadna padina planine Lisinj, okrenuta Starom Baru. Ime je dobila po turskoj riječi *džidža* = imitacija nakita i sl. Terasasto zemljiste je lijepo podzidano i obraslo maslinjacima, te ostavlja lijep utisak.

M I R O V I C A - Lokalitet oko Stare dvijehiljadugodišnje masline. Tu su se postizala pomirenja među zavađenim stranama.

V O L U J I C A - Brdo, dugačak rt koji zatvara Barski zaliv s juga. U izgovoru starih mještana se čuje i kao Volovica. Ime je dobila: a) toponim je prenesen iz Polabla, где је на starim mapama sačuvan oblik Volovica, ili b) po ispaši goveda-volova na njenim padinama.

S U S T A Š - Selo na prijelomu brdskog ogranka između Zubaca i Nadbiskupije. Dobilo je naziv po Svetom Stasiju. Od San(t) Stasius > Su stas(ius) > Sustaš.

Z U P C I - Selo na jugozapadnim padinama Sutormana. Ime je dobilo po zupčasto-kamenitom predjelu u prvobitnom staništu.

T U Đ E M I L I - Selo na uzvišenijim jugozapadnim padinama Sutormana. Nazvano je tako po: a) legendi iz Ljetopisa popa Dukljanina o mogućem oceubici u bici 1042. na ovom lokalitetu, zbog pomrčine da nije bilo njegovog uzvika „Bože, pomiluj!“ i b) po starom slovenskom imenu Togemil, koje Dukljanin pominje.

Ž E LJ E Z N I C A - Rijeka bujičnog toka, prihvata pritoke s Male Rumije i Sutormana, pod Zupcima i uliva se u more na

Mađarici. Ime je novijeg postanka, dato po sastavu zemljišta, koje svojom crvenkasto-mrkom bojom podseća na željezo (mangan i dr). Druga petpostavka: naziv je dobila po prvoj crnogorskoj željeznici koja je promicala kraj izvorišta i drugih pritoka rijeke.

T O P O L I C A - Reon oko Dvorca kralja Nikole, čiji se naziv proširio na uže gradsko područje. Naziv je dobila po rodnom mjestu zeta Nikolinog Petra I Karađorđevića u Srbiji – Topoli.

Ž U K O T R L I C A - Primorski severozapadni dio grada Bara. Ime dobila po biljci *žuk(v)i*, koja se na ovom mjestu *trljala*, tj. omekšavala u morskoj vodi u pripremi za izradu odjeće, ribarskih mreža, konopaca i sl.

Š U Š A N J - Danas dio gradskog područja iznad Žukotrlice. Pretpostavlja se da je ime dobio po toponimu koji je ovamo prenesen iz Polablja, где je na staroj mapi zapisana kao *Sušica*, pa jezičkom transformacijom prešla u Sušanj, i najzad u Šušanj.

B J E L I Š I - Dio Barskog polja do rijeke Željeznice. Nazvano je tako po bjeličastom, glinastom zemljištu, močvarnom i neplodnom. Neko dodaje da je na tom tlu rasla trava *bjeliš*.

M U K O V A L - Brdo na istočnoj strani od Bjeliša. Pretpostavlja se da je takav naziv dobilo što je nekom stranom putopiscu brdo ličilo na konja. Talijanski *cavallo=konj*.

Č R V A N J - Priobalni lokalitet između Žukotrlice i Ratca. Naziv je dobio po crvenoj boji stijena na kojima se nalazi. Od njih je formirana Crvena plaža, odmah u podnožju.

S O K O L A N A - Današnje prigradsko naselje k jugu. Ime je dobilo što je tu bilo šedište društva *Sokoli* u Kraljevini Jugoslaviji.

M A DŽ A R I C A - Priobalni pojas blizu Dvorca, sada Sportski centar „Topolica“. Naziv je dobila po nekadašnjim vlasnicima ovog zemljišta – porodici Madžar.

T A B I J A - Centralni dio prigradskog naselja Polje. Ime je dato po istoimenoj turskoj riječi koja je označavala utvrđenje od kamena iz kojeg se pucalo topovima.

B I G O V I C A - Mali zaton s plažicom na južnoj strani Volujice. Ime je, pretpostavlja se, dobilo po riječi *big*, što znači bijeg. Tu su u dalekoj prošlosti sklanjali lađice od jake bure, koja je kosila u Barskom zalivu.

R I B N J A K - Uzvišenje iznad Zubaca, đe je istoimeni manastir. Prvobitno ovaj lokalitet je nosio naziv po izvoru *Ribnjak*, čija se obilna voda sliva k Zupcima praveći virove. Predanje kaže da je u njima, po želji kraljice Jelene Anžujske, uzugajana *riba*.

S U T O R M A N - Planina između Bara i Crmnice. Ime je dobila po Svetom Romanu, čiji su ostaci crkve dugo bili na ovom lokalitetu. Metatezom je Roman prešao u Orman, pa je i San(t) Roman > Su-t-orman.

Područje Spiča

S U T O M O R E - Ime varoši je nastalo po Sv. Mariji Bogorodici, čiji je manastir u blizini, na Ratcu. Od Santa Maria > Suta Maria > Suta Mare > Sutomore.

R A T A C - Manji rt između Bara i Sutomora. Naziv je postao od riječi *rt-ac* > *ratac*.

S P I Č - Priobalno područje od Ratca do Crnog rta. Naziv je nastao po latinskoj riječi *hospitum* = svratište, kakvo je bilo pri

manastiru Bogorodice Ratačke. U Spiču ima mišljenja da je naziv dobilo po vlastelinskoj porodici Marković-Spica.

B R C A - Spičansko staro naselje, nekad centar Spiča, na istočnoj strani. Ime je dobilo a) po brvnima koja su polagana preko otoka izdašnog izvora-vrela, umjesto mostića, ispod naselja ili b) naselje je na brdašcu, pa od brdo-brdce, Brca. Prvo je vjerovatnije jer se mještani smatraju Brvčanima, a ne Brčanima.

K U F I N - Uzvišenje između Sutomora i Petrovca, preko kojeg prolazi magistralni put. Naziv je dobio po talijanskoj riječi *confino*, što znači granica. Tu je do 1878. bila granica između Austrougarske i Turske.

V R S U T A - Planinski vrh visok 1182m iznad Sutomora. U Spiču kažu da se ova planina smatrala svetom i da se tada zvala Suta (od lat. *santa*=sveta), pa se spajanjem riječi vrh i Suta dobio Vrsuta.

HAJ – NEHAJ - Mletačko-tursko utvrđenje na visokom i strmom stjenovitom brdu visokom 225 m, zapadno od Sutomora. Ševerozapadna strana je pristupačnija i lakše osvojiva, pa se zove Haj, a jugoistočna nepristupačna i teško osvojiva, pa je Nehaj. Po drugom mišljenju se čitavo utvrđenje zove Nehaj, a tvrđava na nižem Golom brdu, kraj mora do Sutomora – Haj, lakše osvojiva. Izraz *hajati (haje)*, ima značenje mariti, brinuti.

Č A NJ - Živopisna uvala ševerozapadno od Sutomora, s prekrasnom plažom. Ime je dobilo po starom plemenu Čani, čije su bronzane šekire nađene na ovom lokalitetu.

S O Z I N A - Planina visoka 780 m, sa zaravni pod planinskim vijencem. Prepostavlja se da je tako nazvana po borovoj

šumi tj. od strane riječi *sosna* = bor. U Polablu je zabilježen toponim Sossine, te je možda otuda prenesen.

Područje Crmnice

C R M N I C A - Teritorijalna zajednica više plemena, na jezerskoj strani planinskog vijenca Sozina – Rumija. Prvobitni naziv je bio Cermenica (crvena), pa Črmnica i Cernica (crna), te najzad Crmnica. Toponim je nastao od crvenkaste boje zemlje u brojnim vrtačama. Istoimeni toponim zabilježen je na starim mapama u Polablu, pa je moguće da je otuda prenešen pri seobi predaka Crnogoraca.

V I R P A Z A R - Centar Crmnice. U početku je nazivan samo Vir, po uviru rijeka Crmnice i Orahovštice u Skadarsko jezero na ovom mjestu. Kasnije je dodat dio pazar po istoimenoj turškoj riječi, jer je bio pogodan za trgovinu (tržište). Sličan toponim je i u Polablu: Wirow.

B E S A C - Uzvišenje kod Virpazara, na kojem je od 16.v. utvrđenje za odbranu od neprijatelja i obezbjedenje trgovine od hajdučije. Naziv potiče od albanske riječi *besa*, što znači: vjera, zadata riječ, sigurnost.

B R Č E L I - Sela Gornji i Donji, sa značajnim manastirom. Naziv je nastao po mnoštvu pčela, odnosno košnica oko manastira: *brč* (mnogo) i *čela* (pčela).

G L U H I D O - Veće crmničko selo na severnoj padini Sozine. Predanje kaže da se selo zvalo Dobri Do, a seljani Dobrodoljani. No, kad su se jednom oglušili o zahtjeve kraljice Jelene Anžujske, koja je tom prilikom posjetila Crmnici, nazvala ih je Gluhi Do, a seljane Gluhodoljani.

S O T O N I Ć I - Selo blizu Virpazara. Isto predanje odnosi se i na ovo selo. Zvalo se Ljubica. No, kako ni oni nijesu ispunili Kraljičinu želju da joj donesu svježu ribu, ona ih je nazvala Sotonićima.

U T R G - Selo u Gornjoj Crmnici. Dobilo je naziv po svom položaju: kao da je otregnuto, odvojeno od zaleđa.

O V T O Č I Ć I - Selo blizu Utrga. U selu je mnogo otoka-otocića, koji se slijevaju u Velju rijeku, po kojima je selo dobilo ime.

P O D G O R - Ovaj naziv se odnosi na dva sela: Utрг i Ovtočići. Nastao je po položaju oba sela: niže su od gore (šume), pod gorom.

B R I J E G E - Selo severno od Sotonića. Leži na dva brda brijege, otuda njegov naziv. Toponim je zabilježen i u Polabljiju.

T O M I Ć I - Ovo selo se prvobitno zvalo Tomov potok, pa po njemu njegovi seljani Tomiči, kako glasi i njegov konačan naziv.

B O L J E V I Ć I - Selo blizu Virpazara. Po predanju ime je dobilo od kraljice Jelene Anžujske, koja ga je pohvalno izdvojila od drugih sela – bolji su. Toponim je sačuvan i u Polabljiju kao Boleviz, te je moguće da je otuda prenesen.

B U K O V I K - Selo u Gornjoj Crmnici. Dobilo je ime po bukovoј šumi. U Polabljiju je Bukova, Buckow.

G O D I N J E - Selo pri Jezeru na krajinskoj strani. Dobilo je ime po pogodnosti za život: obilna izvorska voda, zemljište i klima pogodni za vinograde, ribolov i dr. U Polabljiju Godin.

D U P I L O - Selo ka Rijeci Crnojevića. Dobilo je naziv po konfiguraciji zemljišta na kome se nalazi, a koje liči na duplju (između Crnjine i Tunje).

K R N J I C E - Selo pri Jezeru, na početku Šestana. Po mišljenju starih stanovnika ovog sela, naziv je prenešen iz Lješanske nahije, где postoji toponim Krnjička kamenica. Naziv je, moguće, postao od latinske riječi *crinica* = izvor. U Polablju: Carnice.

P A P R A T N I C A - Selo ka Dupilu. Naziv je postao po biljci paprat.

T R N O V O - Selo blizu Rijeke Crnojevića. Ovaj toponim nalazi se na starim mapama u Polablju: Tarnowe, Tarnow.

O R A H O V O - Selo ka Dupilu. Ime je poteklo po brojnim orahovim stablima.

R A D U Š - Jezersko „oko“ - podvodni izvori, ispod sela Seoci, dubine oko 80 m. Naziv je dobilo po imenu čovjeka koji ga je pronašao u 15 v., a to je bio Ratko Orlandić, bratstvenički starješina. Ovo je sve seljane *obradovalo* jer je „oko“ puno ribe.

L O N A C - Vrh Sutormana, 1179 m. Obrastao bujnom vegetacijom (cer i bukva). Ispod vrha nalazi se uvala, s obilatom vodom, a i sam izgled lokaliteta liči na lonac.

B I J E L O P O L J E - Na zaravni Paštrowske gore. U selu su pronađene velike naslage bentonita (oko 3 km) svijetlobijele boje, po kojoj je selo dobilo ime.

K O M A R N O Selo blizu Rijeke Crnojevića. Prepostavlja se da je tako nazvano po komarcima kojih je bilo u rojevima na ovom području blizu Jezera.

Područje Mrko(je)vića

M R K O (J E) V I Ć I - Teritorijalna i plemenska zajednica ka granici s ulcinjskom opštinom. Naziv je potekao po dviјe pretpostavke: a) rodonačelniku nastanjenom pod Rumijom, koji je bio mrke boje i zvao se Mrko ili b) po barjaku pod kojim su se borili, a bio je mrke boje. Krajinjani ih zovu Mrkote.

D O B R A V O D A - Veliko mrkovsko selo, bliže Baru. Ime je dobilo po obilnim izvorima, osobito dva, za piće i zalivanje obrađene zemlje.

P E Č U R I C E - Administrativni i školski centar Mrkovića. Naziv je dobio po: a) po slovenskoj riječi *pečur* = pastir ili b) po riječi *pečurak*, kako su zvali prve stanovnike ovog bratstva, za koje kažu da su ovom biljkom pokrivali krovove kuća. Dio istoimenog bratstva naseljen je u Trnovu.

G O R A N A - Dva sedla s istim imenom - Mala i Velja. Proteže se do Goranskog polja. U selo se spušta sitna *gora* (šuma), po čemu je dobilo naziv.

M I K U L I Ć I - Selo u uvali pod strmim vrhovima Rumije. Ime je dobilo po Svetom Mikuli = Sv. Nikoli, čija je crkva u selu.

R A Đ E N - Planinski vrh 1200 m, na istočnoj strani Mikulića. Nazvan je po imenu kneza Jovana Radena, kome je bilo povjerenje, od krajinskog popa, čuvanje Vladimirovog krsta. U podnožju ovog vrha je zaravan Rađenovica, nazvana po istom imenu.

D A B E Z I Ć I - Selo na brijegu iznad rijeke Međureč. Bratstvo je dobilo ime po svom pretku Dabu, sinu neke Stanilice, a ono se prenijelo i na naziv sela.

M E Đ U R E Č - Selo na lijevoj obali istoimene rijeke. Kako se u rijeku ulivaju i otoci vrela Slakovića voda, izvora Gura i potoka Pelinkovića, to se selo našlo u reonu „međurječnom“ te otuda i njegov naziv.

L J E S K O V A C - Pretpostavlja se da je selo dobilo ime po ljeskovom šiblju. Paralelan je naziv i u Polablju: Lesskowo.

R A V A N J - Ime sela je poteklo od ravnog zemljišta na kome se nalazi.

K O M I N A - Zaselak južno od sela Ravanj, sa vrlo starim maslinjacima. Naziv je dobilo po „komini“ - ostatku od ugnječenih maslina pri cijedjenju ulja.

V E L J E S E L O - Nazvano je tako po velikom prostoru koji zahvata. To je najveće selo u Mrkovićima, s najvećom džamijom, đe su se okupljali.

R A N K A - Naziv ovog brda je potekao po mrkovskom običaju da se na Spasovdan iznosi dugačka zelena grana – *ranka*, koju pobodu na uzvišenje i u blizini nje se vesele skoro čitav dan.

D U B R A V A - Sada priobalno novo naselje, ranije lokalitet obrastao hrastovom šumom. Naziv je dobila od riječi *dub* = hrast. U Polablju sačuvan toponom Dombrowo.

B U Š A T - Albanski naziv za lokalitet pri moru, koji se i sada upotrebljava u katastarskim knjigama, a Mrkovići ga zovu i Breg mora ili Val maslina. Ime potiče od malisorskog plemena Bušati, koje su Mrkovići prognali s ovog područja, a naziv je ostao.

B R K A N I - Zaselak nazvan po bratstvu Brkani, danas Brkanovići.

R U M I J A - Planina visoka 1593 m. Starog je naziva. Vjerovatno je ovaj toponim prenesen iz Polablja pri seobi predaka Crnogoraca. Tamo je zabilježen kao *Rumia*, sa značenjem osnovnom korijena *rum* kao slobodan prostor, prolaz i sl.

Ć I R I K - Krševita glavica u Veljem Selu. Naziv je po Sv. Ćiriku, đe su i danas ostaci istoimene crkve.

U J T I N P O T O K Sliva se s Lisinja u more. Nazvan tako po albanskoj riječi (*h)ut* = čuk, sova, buljina.

Područje Šestana

Š E S T A N I - Teritorijalna, prvobitno i krvna zajednica između Crmnice i Krajine. Predanje kaže da su tako nazvani po rodonačelniku koji je doselio iz Škrelja. On je ovde izradio *šest* sinova po imenima: Luka, Deda, Nika, Đura, Leka i Dreka. Naziv po broju šest.

LUKIĆI, DEDIĆI, NIKOVIĆI, ĐURAVCI su šestanska bratstvenička prezimena, ali i nazivi zaseoka u kojima ta bratstva žive, ali i ne samo ona. Lekići su bratstvo i zaselak u sušednim Seocima. Drečovići su po šestom bratu, ali bez naziva zaseoka.

V U Č E D A B I Ć I su zaselak i bratstveničko prezime, u kojem žive i druga bratstva.

L I V A R I - Veće selo, iznad pravih Šestana. Smješteno u najvećoj vrtaci na ovom području. Ime dobilo od albanskih riječi *livadilar* = šarena livada, u brzom izgovoru skraćeno u *Livar*.

D O B R E C I - Zaselak Livara. Ime potiče od najstarijeg bratstva Dobreci, iako tu žive i druga bratstva. I Dukljanin pominje ovaj zaselak.

K O Z J A K - Veće brdo visine 1174 m, južno od Livara. Prepostavlja se da je naziv dobio po kozama, koje su na njemu napasane.

M U R I Ć I - Dva istoimena seoceta, Donji su pri Jezeru. Ime sela donijeli su seljani iz Klimenata (okolina Skadra).

P R A P A T I Š T E - Gornji dio sela Murići. Postoji vjerovanje da je tu bio dvor kneza Vojislava, jer je mjesto vrlo pogodno za život, a podseća na Dukljaninovu Prapratnu, kojoj se trag ne može naći na području Mrkovića. Naziv lokaliteta po biljci *paprat*.

D R A Č E VI C A - Prepostavlja se da je selo dobilo ime po mnoštву drača.

Područje Kraj(i)ne

K R A J (I) N A - Teritorijalna zajednica mnoštva bratstava, na severnoj padini Rumije. Naziv potiče od geografskog položaja: *krajnja*, zadnja, posljednja, na kraju određenog prostora. Pominje je i Dukljanin kao *Craini*.

T I A N E (T E A N I) - Selo dobilo ime po najstarijem bratstvu Iftian.

K O S T A N E - Selo dobilo ime po brojnom i vrlo starom drveću koštanja.

K R A L J I Č - Brdašce iznad Kostane. Pretpostavlja se da je ime dobilo po dvoru kneza Vladimira, koji je, moguće, na ovom lokalitetu bio smješten.

C K L A - Naziv sela je, pretpostavlja se, dat po albanskoj riječi *skja* = pravoslavni.

A R B N E Š - Selo je dobilo ime po tome što su tu prvi Albanci dоселили u Krajinu: Arben = Albanac (stari naziv Arbanas).

B O B O V I Š T E - Kažu da je u selu sijana mahunarka *b o b*, te je po tome dato ime.

R U N J E - Selo dobilo ime po najstarijem bratstvu u njemu – *Runje*.

Ostrva na jezeru

S T A R Č E V O - **STARČEVA GORICA** - Naziv ostrva potekao od monaha (starca) Makarija, koji je kao isposnik živio na ostrvu. U ovom kraju riječ *gorica* označava ostrvo.

M O R A Č N I K - Ostrvo je dobilo naziv po koritu rijeke Morače, koje u blizini ostrva protiče, sada neprimijećeno pod jezerskom površinom. Neki kažu da je ime po mirišljavoj biljci *m o r a č*, koje ima dosta na ostrvu.

Literatura:

1. Andrija Jovićević: *Crnogorsko primorje i Krajina*, Cetinje 2004.
2. Dr Pavle Mijović: *Iz kulturne prošlosti Bara*, Bar, 1995.
3. Dr Radoslav Rotković: *Odakle su došli preci Crnogoraca*, Cetinje 1995.
4. Ž. Milović - S. Mustafić: *Knjiga o Baru*, Bar, 2001.
5. A. Škaljić: *Turcizmi u srpskohrvatskom jeziku*, Sarajevo, 1989.
6. Šuška – Hesini: *Albanski jezik*, Beograd, 1997.